

عنوان مقاله:

توسعه ضوابط طراحی لرزه ایران به منظور برآورد اثر زلزله های حوزه نزدیک

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدقاسم وتر - استادیار پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

معین تبرک - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

ابوالفضل ریاحی نوری - دانشجوی دکتری پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

خلاصه مقاله:

در سالیان اخیر مشخص گردید که زلزله های حوزه نزدیک دارای ویژگیها متفاوتی از انواع زلزله های حوزه دور می باشند و زمین لرزه های حوزه نزدیک می توانند باعث خرابی های بیشتری گردند در واقع مشارکت حداکثر شتاب زمین PGA و شکل موج پالسی سرعت در زلزله های حوزه نزدیک به ترتیب می توانند باعث خرابی سازه ها با پریودهای کوتاه و بلند شوند پیش از زلزله 1994 نورتریج اثر حوزه نزدیک بطور خاصی در SEAOC برای UBC97 اورد شده بود در UBC97 ضرایب حوزه نزدیک در منطقه لرزه ای 4 zone گنجانده شدند به گونه ای که تشدید در زمان وقوع حرکات زمین در گسلهای نزدیک در نظر گرفته می شد. ضرایب حوزه نزدیک به دو صورت برای محدوده پریودهای کوتاه ناحیه کنترل شتاب و پریودهای بلند ناحیه کنترل سرعت مورد نیاز می باشند چون در پریودهای بلند به مقدار قابل توجهی اثرشان افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/115156>

